

Siphonaptera

Obre un ull pendent d'aquest petit soroll que ja fa estona que la neguiteja; al seu voltant, les seves germanes estan tranquil·les, penjant d'aquest manyoc de pèls, càlid i frondós, gronxant-se amb l'anar i venir d'aquest animaló tan ben nodrit.

“Tranquil·la” -pensa- “estàs massa pendent de l'exterior: acabes de fer un bon àpat, tens la panxa plena i t'imagines sorolls que no existeixen. Apa!, fes una dormideta i gaudeix de la teva sort.”

De sobte, veu apropar-se una gran massa rosa i humida, que la deixa xopa en un moment.

“Que és això?”

Veu les seves germanes cridant i corrent!!: “Vinga, va, de pressa!! Totes cap a les orelles on no es pot arribar amb la llengua.”

L'àvia la desenganxa d'aquella espècie de moc i agafant-la per una pota l'arrossega gos amunt.

- Àvia, què ha passat?

- Tu encara ets massa jove i després de dinar t'adorms a tot arreu. Ja et vaig dir que hem d'estar sempre a l'aguait, no podem distreure'ns.

- BRUNA, BRUNA!!! Vine, petita! Ostres! Ja t'has rascat? Demà mateix anirem a cal veterinari, ja tornes a tenir puces!

- Assemblea!!! Reunió extraordinària al plec de l'orella dreta.

“Estimades germanes, la nostra comunitat està en perill d'extinció. Les nostres observadores ens han dit que demà aquest animal que ens proporciona llar, escalfor i aliment serà sotmès a un tractament antiparasitari. El nostre futur és delicat!!! Hem de prendre una decisió: ens traslladem d'hoste i saltem al primer gat, gos o conill que trobem? O comencem a pondre ous com unes boges?”

- Jo me'n vull anar, soc massa jove per morir!!!

- Doncs jo, ja estic a les últimes. He viscut molt bé.

- Ens repartirem: totes les que podeu saltar, ja esteu trigant!, la resta omplirem d'ous aquest animalet i morirem amb la feina feta; algun dels nostres fills sobreviurà!!!!

- TANGO!!!! Ja tornes a rascar? Casum l'olla!

